

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

| גליון 76 |

פרשת מצורע - שבת הגדול תשפ"ב

שבוע של חיים

מתורתו בנושא השבוע

אמרי חיים

לרגל מלאות יובל להסתלקותו של
הרה"ק האמרי חיים' מויזניץ זי"ע ,
נביא בזה מאמריו על רבינו הקדוש
מקארלין זי"ע

הרה"ק רבי שלמה מקארלין אמר פעם על עצמו:
כאשר אסתלק מן העולם, אין לי כל ספק שיקחוני
מיד לגיהנם. ברם היות שיש לי בנינים וחסידים
יראי-שמים, שאינם זדים ממני ולכל מקום שאני
הולך הם הולכים אחרי, הרי אם יכניסוני לגיהנם,
הם ירדפו אחרי לשם. והם, הרי בנינים כשרים הם,
ולא מגיע להם להיענש בגיהנם, אך אם יבקשו
להוציאם משם, לא יאבו לעזובי בשום אופן, לכן,
בלית-ברירה יוציאו גם אותי משם.

ובזה פירש את הכתוב (תהלים טז, י) "כי לא
תעזב נפשי לשאול, לא תתן חסידך לראות שחת"
- לא תשאירני בגיהנם, כי הלא 'לא תתן חסידך'
- את החסידים שלי - 'לראות שחת' - להיוותר
בגיהנם, והרי הם לא ילכו משם בלעדי...

כידוע, היה נהוג אצל כ"ק מרן אדמו"ר זי"ע (אמרי
חיים), שבכל ליל שב"ק לאחר התפילה אמרו
הבחורים "שלום עליכם" בצוותא חדא בביהמ"ד,
כשהוא נוכח שם. פני קודשו להטו בעיתות אלו
מרום התרגשות. ופעם, כשסיימו הבחורים לומר
"שלום עליכם", הצביע לעברם וסיפר את העובדה
הנ"ל, תוך שהפטייר בענותנותו: "גם אני אומר
כן - בחורים אלה יוציאוני משאול תחתיתי".

כ"ק רבינו זי"ע כתב ("אמרי חיים" לפר' וישב
ד"ה "ויתן", ח"א עמ' קפד) לפרש את הכתוב
בענין הפוך מפירושו של הרה"ק מקארלין, "ע"פ
הידוע מכמה צדיקי יסודי עולם, שעסקו בתקון
נשמות ערטילאין, ואף ירדו לגיהנם להעלות
נשמות אלו - האנשים שהיו מקושרים אל
הצדיק. ובה אמרתי לפרש דברי נעים זמירות
ישראל "כי לא תעזוב נפשי לשאול" - רבשי"ע,
אם אינך רוצה שאני אלך לשאול הגיהנם, אז "לא
תתן חסידך לראות שחת" - לא תניח שילכו לשם
החסידים, כי אם יהיו בשאול, ארד גם אני לשם
לתקנם, להצילם ולהעלותם"

(שרפי קודש - אמרי חיים' להרה"ח ר' יעקב יוסף ויינר
שליט"א)

מסכת חיים

ג' תיבות מול תורת עמוקות

חילוקי השיטות באו לידי ביטוי בהשפעת
הצדיקים ברייסין, זו שנקט בה מרן הרש"ק
זיע"א הי"ד ולעומתה בגישת הרה"ק בעה"ת
והשו"ע זיע"א. והעובדה הבאה, מטיבה
לתאר את מה שקרה ברייסין באותה תקופה
ואף על הגישות השונות בחסידות, ומאידך,
למרות החילוקים - מתבטאת גם ההערצה
ההדדית בין הני קדושי עליון: (הובאה
במקורות אחדים ובסגנונות שונים) "פ"א
נסע מהר"ש זצ"ל דרך רייסין, ושבת בעיר
אחת שהיו כולם חסידים ליובאוועטשער...
וכל השבת באו כל החסידים רייסין לשולחנו
הק', ולא שמעו כל השבת מאתו שום דבור,
אך בסעודה שלישית קודם ברהמ"ז, באמרו
מזמור לבני קרח (תהלים פז), וסיים 'כל מעיני
בך', אמר "כל מעיני, מיין גאנצע קוועלינג,
בך מיט דיה, אין דיר", והדבור הזה נשאו
לבם עד כי יצאו מהגשם, ונתלהבו מהדבור
הזה, עד כי גם ביום מחרת לא היו יכולים
לפנות לעסקם, כ"א נשאם לבם מהתלהבות
אהבה ויראה, בחפיצה ודבקות מהדבור
אחד ששמעו, ואחרי זאת... ספרו לפני הרב
[בעה"ת והשו"ע] ז"ל, ושאלו מאתו, רבינו,
הן שומעים אנחנו מאתכם תורות גדולות
עמוקות עפ"י חב"ד תלי תלים, עכ"ז אין לנו
להתפעלות בלב, ומהר"ש מקארלין שמענו
אך שלשת תיבות פשוטים ונתלהב לבנו
ביראה ודבקות עד כי נשא לבבינו למעלה
ראש?

בבחינת יראה שלימה

ויען הרב ז"ל, אנחנו לא נוכל להשוות עצמנו
להרר"ש "כי מציון תצא תורה", מהציון
בהלכה - מאתו תצא תורה, "ודבר ה' "
שיכנסו דבר ד' בלבות ישראל לדעת כי יש
ד' בעולם - "מירושלים" מהצדיק שהוא בחי
ירושלים, יראה שלימה, והרב הקארלינער
הוא ירא ד' באמת..."

עוד ניתן להרחיב רבות בביאור ב'
השיטות, ועוד חזון למועד בעזה"י.

(מתוך מאמרו של הרב אביש שור הי"ו
קוי בית אהרן וישראל מז)

בחרירות ובמתינות

כאמור, לבי תנאים הראשונים הסכים רבינו
מרן הרש"ק לקבל את דעת הרה"ק בעל
התניא, ועל אף כי מתחילה עוד בחיי רבם
המגיד הקדוש היו חלוקים אף בנושא זה.
כאשר רבינו נקט כנגדם בעמדה חריפה, לצד
הרה"ק רבי חיים חייקא מהמדורא והרה"ק רבי
אברהם מקאליסק זי"ע שסברו כי יש להשיב
מלחמה שעה כנגד רדיפות המתנגדים,
ואילו בעל התניא קדישא ועמו הרה"ק רבי
מנחם מנדל מוויטעבסק זי"ע סברו כי יש
להשפיע וליישב הדברים במתינות.

שיטות שונות

עם כל זאת, הסכים רבינו לקבל את דעת
בעה"ת. אולם בכל הנוגע לתנאי השלישי
העוסק בגופי השיטות בחסידות, , והוא:
"שלא יאמר שהצדיק צריך לישא את הצאן".
ראה בזה רבינו נושא עקרוני שעליו לא היה
אפשר לוותר בשום אופן.

אכן חלוקות הן השיטות בנושא זה, בין
חסידות חב"ד שאמרה כי הצדיק "מנהיג"
את החסידים, לבין חסידות קרלין שביטאה
בכך את גישת החסידות בכללותה שדגלה כי
הצדיק "נושא" את החסידים.

מנהיג ונושא

ההבדל הבולט בין שני השיטות בדרכי
עבודת ה' הוא: כשהצדיק מנהיג את
החסידים, הרי החסידים חייבים להגיע
בכוחות עצמם להתעוררות על-ידי התבוננות
שבאה מעיסוק בידעית אלקות - כפי
שהצדיק מדריכם בהנהגתו הק'.

ואילו במשנת חסידות קרלין שבה נאמר כי
הצדיק נושא את החסידים, עיקר העבודה
המוטלת עליהם היא אמונה ויראה", ואינם
צריכים לריבוי התבוננות וידיעה באלקות, כי
ההתעוררות מושפעת על-ידי הצדיק הנושא
את החסידים, ובאמצעותו זוכים החסידים
המקושרים אליו על אף שבכוחות עצמם
אינם יכולים להגיע לכך. וכפי שמרן הרש"ק
זיע"א הי"ד היה נושא על כך משלו":

"אדם מהלך עשר פרסאות ביום, אבל
כשיושב על סוס טוב וחבוש ורוכב
עליו אז יכול לנסוע כמה וכמה
פרסאות בכל יום".

